

**EESTI
EVANGEEELSETE
ÜLIÕPILASTE**

**ÜHENDUSE
INFOKIRI
KEVAD 2025**

SISSEJUHATUS

Armsad EEÜÜ sõbrad!

Kevadhooajal on toimunud üsna palju huvitavaid EEÜÜ üritusi ning kogunemisi nii Tartus kui Tallinnas. Selles infokirjas on mõned meie tegemistest kajastatud.

Infokirja algusest leiate ülevaade sellest, mille üle mõeldi ning millega tegeleti kevadsemestri jooksul Tallinna palvegrupis ning Tartu ingliskeelses piibligrupis.

Peale selle saab lugeda muljeid vilistlaspäevast ja Tartu Tudengipäevade vestlusõhtust ning põhjalikku ülevaadet ühest Tudengipäevadele järgnenud Tartu EEÜÜ õhtust.

Mõned tudengid või EEÜÜ vabatahtlikud on samuti jaganud mõtisklusi teemal, mis muudab EEÜÜ üliõpilaste jaoks unikaalseks.

Infokirja viimases osas on tehtud intervjuu kahe tudengiga, kes on EEÜÜ-ga palju seotud olnud, kuid lähevad nüüd Tartust mujale õppima ning tööle. Seda osa soovitan iseäranis lugeda! Täna omaltpoolt kõiki, kes infokirja valmimisse oma panuse andsid.

Häid lugemiselamusi!

Eliise Vahero
Tartu piirkonnas sekretär

TALLINNA PALVEGRUPP JA ERAKORSED PALVEVASTUSED JEEUSELT

KRISTO TOOTS

Kui eelmises infokirjas alustasime EEÜÜ Tallinna palvegrupi tegemiste ülevaadet uudisega ühe grupiliikme lapse sünnist, siis seekord alustame uudisega vaimuliku lapse sünnist. Nimelt ühel meie palveka ustaval liikmel oli suur rõõm juhtida sel kevadel oma ema palves Kristuse juurde! Tänu Jumalale on aga tulnud veel mitmeid erakordseid palvevastuseid. Suur ime toimus ka ühe 85-aastase vanaemaga, kelle halvatud käsi ja jalg hakkasid tööle. Lisaks näitasid analüüsi tulemused, et üks 72-aastane proua, kes võitles neeruvähiga, on täielikult vähist vaba. 34-aastane isa sai vabaks epilepsiahoogudest ja ühel 13-aastaselt poisil, keda jubedalt kiusati koolis, läheb nüüd väga hästi, ta loeb Piiblit ja palvetab iga päev! Kaks meie palveka liiget lõpetasid aasta alguses bakalaureusekraadiga TalTech'i ja tänu Jumalale pääses üks neist lausa Turu ülikooli õigus-teaduskonda magistriõpingutele.

Oleme palved ühendanud ka kristlastega üle maailma rahvusvaheliste palvesoovide pärast ja meil on suur rõõm, et 2025. aastal on vabastatud 30 israeli pantvangi ning üks Ameerika misjonär, kes päästeti eluohtliku tulevahetuse käigus pärast seda, kui ta oli langenud relvastatud inimröövi ohvriks Aafrikas. Au ja tänu Jumalale kõigi nende palvevastuste eest! Oleksime tänulikud ka teie eestpalve toe eest meie palvegrupiliikme ema vaimuliku kasvu pärast ja muidugi võib jätkuvalt palves meeles pidada TalTech'i palvekaid üleüldiselt.

Semestri lõpus tegime aga seekord midagi uut: korraldasime hooajalõpu pikniku Tallinnas Rõngasjärve ääres, mis läks väga õnnistatult.

INGLISKEELNE PIIBLIGRUPP

CARMEN KARABELNIK

Kevadsemestril jätkusid ingliskeelsed piibligrupid, kohtusime üks kord kuus teisipäeval, kokku neli korda. Meie seltsis oli üks geograafia magistrant Hiinast, riigiteadust õppiv ameeriklanna ning semiootikat õppinud Ukraina noormees, kes on kohal olnud peaaegu kõigis piibligruppides sest saadik, kui me ingliskeelsete piibligruppidega alustasime. Lisaks oli igas piibligrupis alati 2–5 meie oma eesti tudengit, kelle jaoks oli värskendav lugeda harjunud emakeelse Piibli asemel Jumala Sõna võõrkeeles ning seeläbi leida uusi nüansse, mille läbi Sõna uue nurga alt meie jaoks avanes.

Mai viimasel päeval lõpetasime Tartu EEÜÜ hooaja ühise matkaga Piusale. Matk oli hea võimalus kokku saada ja osaduses olla nii neil, kes osalesid kolmapäevastel aruteluõhtutel kui ka ingliskeelse piibligrupi välistudengitel.

Lugesime üheskoos Johannese evangeeliumist, kuidas Jeesus on kohal mitte ainult meie raskustes, vaid ka meie elu rõõmsatel sündmustel ning sealgi saame Tema käest abi (Jh 2). Hanna loo taustal (1 Sm 1) rääkisime palvetamisest, Jumala usaldamisest ning kelle ette tasub oma kibestumuste ja pettumustega minna. Pärast ülestõusmispühi lugesime Luuka evangeeliumist Jeesuse ristilöömise lugu ning ühes Temaga risti löödud röövli imelist pöördumislugu: äratundmist, et tegelikult ei valitse minu elu üle mind risti löövad sõdurid ja mu oma eksimused, vaid Jeesus Kristus, kellel on meelevald mind Jumala Kuningriiki lubada isegi siis, kui Ta ise on risti ja justkui võimetu mind aitama. Kõige viimases piibligrupis lugesime 1. Johannese kirja algust ning rääkisime osadusest ja sellest, mida teha osaduse rikkujaga ehk patuga.

Eriti just välistudengite jaoks oli eriliseks kogemuseks palvesoovide jagamine ja lõpupalve. Igaüks neist ütles mulle mingil hetkel semestri jooksul omavahel vesteldes tänulikult, et see, et nende eest palvetati, puudutas ja liigutas neid väga ning et nad ei olnud midagi sellist enne kogenud.

Jätkuvalt on ingliskeelne piibligrupp ka koht, kust välistudengid saavad infot ja innustust, et jõuda mõnda kohalikku kirikusse jumalateenistusele.

Ukraina noormees on oma koha koguduse osaduses leidnud, palvetagem ka teiste eest – oleme väljendanud valmisolekut oma koguduses nende jaoks olemas olla ja tõlkida, kui nad peaksid tulema. Ühe tudengiga käisime 6. juunil Tartus kirikute ööl ringkäigul, ehk sai nõnda mõni pühakoda tuttavamaks ning on tal julgem mõnel pühapäeval jumalateenistusele tulla.

Kuna mitmed on küsinud, millal järgmine piibligrupp toimub, loodame sügisel Jumala abiga jätkata ning palvetame Pauluse sõnadele mõeldes edasise Jumala hoolde: “Ma tänan Jumalat teie osaduse pärast evangeeliumiga esimesest päevast tänaseni ja olen veendunud selles, et see, kes teis on alustanud head tööd, lõpetab selle enne Kristuse Jeesuse päeva (Fl 1:5-6).”

VILISTLASPÄEV – MIS ÜHENDAB MEID 20 AASTAT HILJEM?

ELERI SOIDLA

Teist aastat järjest toimus EEÜÜ vilistlaspäev, mille korraldas juhatus, seekord rõhuasetusega sellele, milline mõju võis olla EEÜÜ-l olnud sinu elule aastaid hiljem. Kuigi veidi enne 1. maid, plaanitud kohtumis-päeva, oli vaid kaks registreeringut, otsustasime siiski kohtuda ja kogu korraldusmööll tasus end kuhjaga ära. Kohale tuli tegelikult üle 35 inimese meie EEÜÜ kogukonnast.

Kunagine peasekretär Ariel Süvari pani oma piiblitunniga meid arutlema, milliseid palveid Jumal kuuleb ja miks (kirjakoht oli Jh 16:16 ja sealt edasi). Lisaks saime ühiselt laulda, lapsed said hästi hoitud, söime head toitu, meenutasime tudengipõlve, tutvusime.

Hea oli osa saada vilistlaspäevast ja olla osa kogukonnast, mis on paljudele meist kinkinud küll erinevaid mälestusi, kuid samas ühendab meid suurema tähendusega osaduskonnaks.

*“Kui naine toob last ilmale,
siis ta on murelik,
sest tema tund on kätte jõudnud.
Aga kui ta lapse on sünnitanud,
ei tuleta ta enam oma vaeva
meelde rõõmu pärast, et inimene
on sündinud maailma”
(Jh 16:21).*

KULTUURIKORRALDAJA PÄEVARAAMAT –MÄLESTUSED TUDENGIPÄEVADE MÖLLUST

ELIISE VAHERO

Tudengipäevade ürituse ümber toimuv melu algas tõeliselt peale aprillikuus – kohtumised; kokku-lepped Tartu linnavalitsusega teemal, kuhu võib ja kuhu ei või telki üles panna; flaierite kujundamine; suhtlemine soome tudengigrupiga jne. Kogu töö käis ühe ürituse nimel, mille pealkirjaks panime „Mina, kauneim kunstiteos – aruteluõhtu inimesest kui väärtuslikust loomingust“. Aruteluõhtule järgnes sarnase teemaga EEÜÜ õhtu, kus kõneles misjonär Liisa Rossi. See muutis põhiüritusel osalejate jaoks edaspidistele EEÜÜ tudengiõhtutele tulemise lihtsamaks.

Tudengipäevade vestlusõhtul oli kaks temaatilist fookuspunkti – inimene kui Jumala kunstiteos ning inimene kui kunstnik, looja. Vestlusõhtul tugineti küsimustele: Mis muudab minu või üleüldse inimese väärtuslikuks? Kas ma olen pelgalt juhus või kindla eesmärgiga siia maailma loodud? Mida hakata peale loomejõuga, mis mulle antud on?

Aruteluõhtul pidi algse plaani kohaselt kõnelema Michael Ots ning musitseerima kandlemängija Liidia Baranyai. Paar päeva enne üritust vahetus aga ootamatult kõneleja. Michaeli asemel sõitis Inglismaalt kohale ülistusmuusik Andy Mayo, kes oli selle teema jaoks veelgi suurepärasem kõneleja, sest nii tema kui ta naine on pühendunud loomeinimesed. Andy rääkis nii enda kui ka oma skulpturistist abikaasa loomeprotsessist ning sidus seda kristlike põhiväärtustega. Muusikat sai samuti topelt – kõlasid nii Andy lustakas kitarrimäng kui ka Liidia kaunid ja väljapeetud kandlehelid. Viimased puudutasid minu südant veel eriti. Liidia pani meie õhtule punkti kristliku regilauluga ning hea oli vaadata, et seda laulsid kaasa ka mittekristlastest osalejad. Pärast ürituse ametlikuma osa lõppu said osavõtjad kätt proovida luulekunstis – oli võimalus erinevate piiblisalmide sõnadest oma värsid sepistada.

Enne üritust tegime kolm päeva tänavatel reklaami. Selles toetas meid palju armas soome tudengigrupp OPKO. Inimestega suhtlemiseks kasutasime erinevaid viise.

Möödujad vastasid küsimustele, nt mis teeb ühest kunstnikust hea kunstniku või mis annab kunstiteosele väärtuse. Oma vastused said nad kirjutada tahvlitele. Flaierte jagamiseks oli meil kaval viis. Olime välja valinud neli võimalikult erinevat kunstiteost. Inimesi tänaval kõnetades küsisime esmalt neilt lihtsalt, mis on nende lemmik kunstiteos neist neljast ja miks. Nad vastasid ning said valitud pildi kingiks, mille taga oli meie ürituse info ja kirjakoht psalmidest. Võttes endaga kaasa midagi, mis neile meeldib, pidid nad paratamatult kaasa haarama ka meie flaieri. Flaierdades saime teada, millist kunsti inimesed eelistavad ja miks. Tänavaküsitlustest tegi Tudengipäevadele järgnenud EEÜÜ öhtul kokkuvõtte Liisa Rossi. Nüüd aga toon välja kolm mälestust, mis mulle eriliselt meelde jäid.

1.Telk, koristustarbed ja Ülikooli tänav lift

Hoidsime kõiki oma asju ning korraldasime hommikusi koosolekuid Ülikooli tänaval asuva maja viiendal korrusel. Olen väga tänulik korteri haldurile, kes seda kasutada lubas. Logistiliselt oli see ainus koht, kus oleksime saanud oma asju hoida – veel lähemal paigale, kuhu soovisime telgi üles panna, oleks olnud keeruline mingit hoiustamispaika leida.

Telk, mille esmaspäeval Kaubamaja kõrvale üles panime, oli üüratult raske ning meil oli ka päris palju muid asju. Seepärast oli tavaline, kui me Ülikooli korteri liftiga koos oma asjadega edasi-tagasi sõitsime. Kord kutsusime lifti enda juurde ülemisele korrusele ja ukse avanedes nägime, et meid ootasid seal kaaslased – koristustarbed. Kui jõudsimme liftiga alla, vaatasid kaks koristajat meid uurivalt. Nad olid oma koristustarbed lifti jätnud ja me olime need ära röövinud. Itsitasime Karmeliga ja tõttasime oma asjadega uksest välja.

Kui ma nüüd Ülikooli tänaval jalutan, ei suuda ma unustada, kuidas me mitmekesi telgiraskuste ja tahvlitega üle tee voorisime. Korraldamise hetkel oli see üsna närvesööv, aga nüüd tagasi vaadates on see naljakas ning hea mälestus. Enne Tudengi-päevi tundus kõik nii võõras ja hirmutav – mul polnud nii suure telgi püsti panemisega mingi-suguseid kogemusi. Ent kui ka OPKO tudengid, Karmel ja Liisa käed külge panid, oli telk ~~paiguti!~~

2. „Tere, kultuurikorraldajad!“

Oli jäänud paar tundi selleni, kui pidime OPKO-ga Pastoraadis kokku saama ja hakkama vestlusõhtuks ettevalmistusi tegema. Laadisime telgi Karmeli autosse, et see tagasi viia. Saatsime OPKO puhkama ning hüppasime koos Elsa ja Karmeliga autosse. Õigepea peatusime ühe naise juures, kel oli käes kaks kooki, see oli Eleri. Siis oli meid autos juba rohkem – Eleri, Karmel, telk, kaks kooki, mina ning igal pool vedelesid Tudengipäevade asjad ning telgiraskused. Eleri läks peatselt maha ja me jätkasime teekonda. Kohale jõudes selgus, et telgirentijat polnud kohal. Ta hääli telefonis andis meile juhtnööre: „Avage garaaž, viige telk sisse ja raha visake ka kuhugi“. See telgirentija oli väga armas ja usaldav inimene. Ilma telgita tundus auto päris tühi.

Pärast seda nägin Andy sõnumeid ja vastamata kõnesid. Ta küsib, kas meil on kitarri. Helistan talle siis tagasi ja selgub, et tema kitarr on teel Eestisse koos pagasiga kaduma läinud. No selge – ega kuulus tšellist Marcel Johannes Kits nalja pärast alati oma tšellot lennukisse kaasa võta. Seis ei tundunud väga roosiline – vaid loetud tunnid ürituse alguseni ja meil pole kitarri. Helistasin oma vennale, kellel vähemalt mingi-sugune kitarr minu teada pidi olemas olema. Vend küsib, et millist kitarri täpselt vaja on. Ma vastasin, et lihtsalt normaalset. Samal ajal, kui mina ja mu vend räägime, käib Andy mööda pillipoode ja palub endale kalleid pille laenuks. Vihmaga kampsuni väel ringi käiv välis-maalane ärataks kahtlust isegi siis, kui pillipoest pille laenuks antaks. Seda aga ju ei tehta. Kui me mu venna juurde jõudsimme, vaatas ta meid kolme vihma käes seismas ja ütles: „Etskae, kultuurikorraldajad“ ning lisas, et kui ma kavatsen sellist karjääri jätkata, siis ma peangi arvestama, et selline kaos on kogu aeg mu ümber. Kui Andy Pastoraadis mu venna kitarri nägi, armus ta sellesse. Tegi kitarrist mitmeid pilte, saatis kõigile, kes olid kitarri ilmumise eest palvetanud ja ostis mu vennale kitarririhma. See puudutas mu venna südant väga.

3. Muusika või hoopis midagi muud

Mu sõber, kes on juba aastaid erinevaid üritusi ja laagreid juhtinud, räägib alati suure vaimustusega, kuidas alguses on tööd ja pinget väga palju, aga kui lõpuks laager või üritus päriselt käes, kulgeb kõik nagu iseenesest. Inimesed teavad, mida teha ja on seejuures oma kohustustele truud. Jõudes lõpuks Pastoraati, kus meie üritus toimuma pidi, mõtlesin: nüüd on nii, et kõik liiguks edasi ka ilma minu sekkumiseta. Ja see on nii hea tunne. Olen tänulik meie väikesele tiimile ja OPKO-le, kes vestlusõhtu toimumisse nii palju panustasid.

Näib, et muusikarohkus meie aruteluõhtul ei olnud üldse juhuslik. Muusikal on eriline mõju – seda kuulates hakkad asju kuidagi selgema ja rahulikuma pilguga nägema. Liidia mängis Kätlin Mägi teost “Valss vanaemale” ning Johansonide teost “Külm”. Kui Liida “Külma” kõrgemat registrit mängima hakkas, tundsin väga suurt helgust ja rahu. Üks naine, kes juba tasapisi uksepoole läks, jäi lävel seisma ja tuli tagasi. Ta kuulas Liidia mängu lõpuni. Kandlehelid ei lubanud teda uksest välja. Seejärel tänas ta mind, noogutas ja lahkus. Võib olla ei kuulnud ta ainult muusikat, vaid juba hoopis kedagi muud.

Ühesõnaga, kõik, mis toimus, oli Jumala töö ning kui tahes täiusetud instrumendid me ise ka poleks, ja kui tahes suures kaoses on keskkond meie ümber, on Tema see, kes sõrmitseb meie hingekeeli ning võlub meist välja puudutava muusika. Me oleme Tema kauneimad kunstiteosed ning läbi meie saab Ta luua midagi, mis räägib armastusest. Doris Kareva on kirjutanud: “Igaüks meist on pill,/läbi mille võrratuid viise/ vilistab Jumala tuul:/hoia,/ küll siis hoitakse sind”.

MIS ANNAB INIMESELE VÄÄRTUSE?

KERTTU KAISA VIIK

Kevadiste Tudengipäevade üritus ja sellele järgnenud EEÜÜ õhtud olid toredad. Kõik tudengid olid loomulikult oodatud neist osa saama. Teemaks oli seekord meie väärtus, mis meil kõigil on just seetõttu, et oleme Looja poolt loodud ning Looja on meilegi andnud võime luua palju ilusat ja head enda ümber.

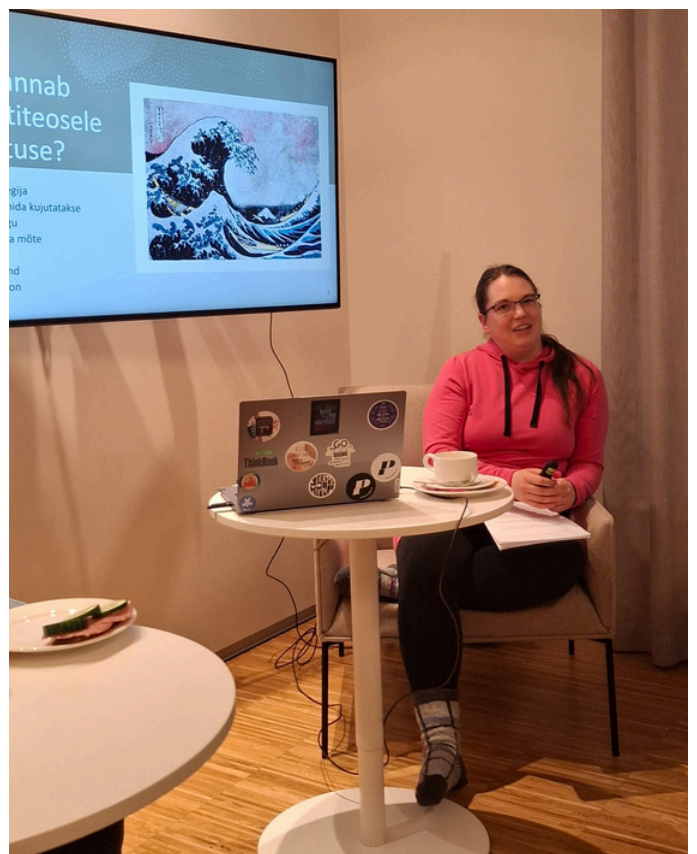
Kõik üritused, mis aprillis ja mais toimusid, olid huvitavad ja andsid uusi mõtteid, mis saavad olla meile abiks usuteel käimisel ja enda väärtustamisel sellisel viisil, nagu Jumal seda soovib. Möödunud üritustest sooviksin pikemalt keskenduda 7. mail toimunud EEÜÜ õhtule, mis oli minu jaoks kõige kõnekam ja meeldejäävam. Sel õhtul oli meil kõnelejaks soome misjonär Liisa Rossi, kelle loengu teemaks oli "Mis annab inimesele väärtuse?"

Kunstiteosele, nagu võime arvata, annab väärtuse nt tuntud looja, ilu, kõrge hind ning see, kui looming pakub häid emotsioone. Kõikide järgnevate punktide toel saame arendada edasi mõtteid selle kohta, et meiegi oleme Jumala kaunid ja väärtuslikud kunstiteosed. Liisa tõi välja mitmed kirjakohtad, mis aitasid seda teemat hästi avada. Nüüd aga esitangi need olulised mõtted.

1. Meil on tuntud tegija ehk Jumal, kes on igavene ja kõikvõimas. See teeb meid väärtuslikuks (vt Ms 1:26).

2. Oleme väärtuslikud, sest erinevalt teistest olenditest oleme ainsatena loodud Jumala näo järele ning saame omada isiklikku suhet Jumalaga (1Ms 1:26-28) ning Tema loodu üle valitseda (1Ms 1:26-28).

3. Meie väärtuse loob meie loomise taustalugu (Ilm 4:11). Jumal tahtis luua inimese, et oleks kellegagi suhelda ja kedagi armastada, kuigi iseenesest Jumal ei vaja kedagi – Ta on täiuslik. Ta tahtis, et me võiksime elada Tema loodud maailmas ja nautida koos Temaga kõike head. Keegi meist ei ole seega siin juhuslikult: me oleme Jumala tahe, eesmärgipäraselt Tema poolt planeeritud. Seega ei ole kellegi teise käes õigust määrata inimese väärtust peale Jumala. Seda ei saa teha ei juhus, saatus, geenid ega teised inimesed, vaid ainult Jumal. Inimelu ei tekkinud niisiis juhuslikult ja seega me saame teada, et Jumalal on iga inimese jaoks plaan ja eesmärk ning iga inimene sünnib siia maailma Jumala tahtel.

4. Jumalal oli kindel mõte, kuidas inimene luua, ja Ta teostas selle (1Ms 2:7, Ps 139:13-16). Jumal lõi inimese sõnaga mullast ja puhus elu tema sisse. Igaühe on Ta nii valmistatud, suure armastuse ja hoolega. Tasub usaldada Teda, kes meid on loonud ja kelle käes on kõik meie elupäevad. Iga päev meie elus on Jumalale teada – Tema tähendusrikas kingitus meile. Kui tundub, et elu on tühine, siis peaksime küsima, kas hindame oma väärtust ikka õigete kriteeriumite alusel. Kas arvame, et peame saavutama üha rohkem ning see pole siiski piisav? Või vastupidi – kas oleme otsustanud mitte kasutada Jumala antud potentsiaali?

5. Oleme loodud ilusateks (1Ms 1:31). Jumal vaatas maailma ja nägi, et kõik oli hästi tehtud. Meie oleme aga tehtud katki patu poolt ja seetõttu oleme rikutud, aga algne ilu on meis siiski olemas. Igaüks võib seda endas näha, et Jumal on andnud meile kõigile palju erinevaid andeid ja oskusi – oleme seega imelised kunstiteosed.

6. Jumal on meie eest maksnud kõrget hinda Jeesuses Kristuse surma läbi. Pattu langedes läks katki meie jumalapilt. Seega ei kujuta absoluutselt kõik, mida me inimestena loome, enam Jumalat (vt 1Pt 1:18-19). Jumal tahtis aga anda meile igavese elu selle väärtuslikkuses, mida Ta on loonud. Iga inimese elu on seega Jumala Poja vere hinda väärt.

7. Jumalal on head emotsioonid seoses meiega (Sf 3:17). Jumal teab meid kõiki isiklikult. Ta tunneb meist kõigist rõõmu.

Niisiis oli see õhtu meile suurepäraseks ülevaateks sellest, et meist igaüks on eriline ja väärtuslik Jumala silmis ja niisiis ei tohiks meist keegi lasta pähe hiilida mõtetel, mis seavad meie väärtust kahtluse alla. Lõpetuseks ütlen, et see oli tõesti üks väga ülesehitav ja innustav õhtu. Suur tänu Liisale ja loomulikult ka kõikidele teistele külalistele, kes on sel kevadel EEÜÜ-s kõnelemas käinud. Kõik on olnud eranditult huvitavad inimesed. On olnud igati tore kevad EEÜÜ-s.

MIS MUUDAB EEÜÜ MINU JAOKS UNIKAALSEKS?

Karmel Uuselu:

Olen väga tänulik EEÜÜ-le, kus olen saanud uusi sõpru ja võimaluse arutada kristluse üle. Kõik on olnud väga hoolivad, iga sekretär Tartus on saanud oma tööga suurepäraselt hakkama. Toidu eest vastutajana olen saanud tunda rõõmu ja osadust teistega. Ning mis kõige tähtsam, olen saanud julgustatud, et igas olukorras on Jumal meie ligi. Seal veedetud aeg jääb igaveseks meelde.

Arne Kappet:

Olen EEÜÜ kaudu leidnud uusi tutvusi. Minu meelest on EEÜÜ-s kõik teineteisele alati toeks. Eriti on mulle meeldinud Helina, Ando ning luule ja loominguga seonduvad õhtud.

Eliise Vahero:

Olen viimasel ajal mõelnud selle üle, mida tähendab solidaarsus ning miks oleme ühele või teisele inimesele või asjale solidaarsed. Ehkki sõnal *solidaarsus* on külm, mõistuspärane kõla, viitab see sisuliselt armastusele, mis on oma tõusudes ja mõõnades siiski järjepidevaks jäänud. Sõna juuredki lähevad tagasi ladinakeelse *solidus* juurde, mis tähendab “kindel, lahutamatu, täielik”. Järjekindel armastamine võib olla ainult südamest tulnud otsus. Vaatamata paljudele kitsal teel ette sattunud kividele ja käändudele on EEÜÜ otsustanud Jumalale solidaarseks jääda ning just see solidaarsus on muutnud mind ja teisigi üliõpilasi solidaarseks EEÜÜ-le.

Kui ma paari aasta eest EEÜÜ kogunemistest osa võtma hakkasin, kogesin Jumala armastust, mis rajas oma tee ühest inimesest teise, ühest konfessioonist teise, ühest ülikoolist teise. Kohtudes IFES' i (International Fellowship of Evangelical Students) üritustel inimestega, kes juhivad erinevates Euroopa riikides sarnaseid kogukondi nagu EEÜÜ, mõistsin, et armastus ei tunne ka riigipiire. Mingi nähtamatu niit ühendas mind nende inimestega nii Eestis kui ka välismaal.

EEÜÜ näol olen leidnud kogukonna, kes on minu jaoks nagu perekond ning mõistan päev päeva järel üha enam, kui haruldane ja hindamatu on leida inimesi, kes võtaksid meid vastu sellisena nagu oleme ja jääksid seejuures meile solidaarseks, meile kindlaks, meist lahutamatuks. Selliseid inimesi leides võib juhtuda, et nad muudavad meid Jumala armastuse läbi täielikumaks.

MITTE HÜVASTI, VAID KOHTUMISENI – INTERVJUU KARMELI JA LAURAGA

Sel kevadel lähevad Tartust, ülikooli diplomid taskus, uutele radadele EEÜÜ-ga tihedalt seotud olnud tudengid Laura Jõgar ja Karmel Uuselu. Laura alustab tööd Saaremaal ja Karmel jätkab bioloogia õpinguid Rootsis. Sel puhul tegi Tartu sekretär Eliise nendega intervjuu. Küsimustevastuste voorule eelnevad aga väikesed tutvustused Karmeli ja Laura kohta, et lugejatel oleks võimalus neid suurepäraseid neiusid paremini tundma õppida.

Karmelit on EEÜÜ tudengid kirjeldanud sõnadega: hea vestluspartner, avatud suhtleja, avatud südamega, meeldiv, lahke, tegus, põnev, südamlilik, põhjalik, uudishimulik, julge ja usaldusväärne. Levib müüt – Karmel on nii krapsakas, et suudaks üksinda suure peotelgi üks-kaks püsti seada ja siis kolm-neli taas kokku panna. Suure tõenäosusega vastab see müüt tõele. Karmel on EEÜÜ-s palju tegelenud toiduga, ent eelmisel aastal aitas Tudengipäevade ajal intensiivselt kaasa ka sotsiaalmeedia postituste tegemisel. Sel kevadel oli ta asendamatu autojuht ning Tudengi-päevade korraldamise tuumiktiimis. Kõiki tema teeneid on võimatu kokku lugeda.

Karmel on inimene, kes päästab päeva ning jääb seejuures veel armastavaks kõiges, mis ta teeb ning kõigi vastu, keda ta kohtab. Oleme nii õnnelikud selle üle, et ta just EEÜÜ-sse sattus ja siia ka püsima jäi. Soovime talle edu ning palvetame ta eest!

Laurat on EEÜÜ tudengid kirjeldanud nii: Laural on kaunis süda, kena stiil ning meeldiv iseloom. Ta on humoorikas, rahulik ning lisaks kõigele veel ka vastutustundlik autojuht. EEÜÜ-s on Laura vahel külalisi intervjuueerinud ning aidanud alati õhtu lõpus Pastoraadi ruume korrastada. Laura oli selle aasta Tudengipäevade ürituse üks õhtujuhtidest ning aitas innukalt kaasa flaierite jagamisel Tudengi-päevade vestlusõhtule eelnenud Pannkoogihommikul. Samuti on Laura kutsunud EEÜÜ tudengeid mitmetesse intervjuusse ja saadetesse Pereraudios. See on olnud heaks reklaamiks EEÜÜ-le. Laura on väga soe inimene, kes vürtsitas alati meie koosviibimisi vaimukuste ning anekdootidega. Soovime Laurale edu ning palvetame ta eest!

1.Laura ja Karmel, olete EEÜÜ kogunemistest mitu aastat järjepidevalt osa võtnud ning ise ka innukalt kaasa teeninud. Kuidas te EEÜÜ-sse sattusite? Millised olid teie esimesed tunded ja muljed seoses sellega?

K: Sattusin EEÜÜ esimesele õhtule vist Tudengipäevade ürituse “Armastuse kohvik” raames. Nägin seda üritust Facebookis. Tundus hea kogukond, kus teiste endavanuste kristlastega rääkida. Tundsin huvi EEÜÜ vastu ka pärast üritusel käimist, seega jätkasin sinna minemist. Alati oli mõtlemapanev sõnum ja tore seltskond, see mind paeluski.

L: Esimene kord oli päris ammu. Käisin gümnaasiumi ajal EEÜÜ-s, kui see tegutses veel Õpetajate tänaval. Mind kutsus koolikaaslane ja muljed õhtust olid väga head. Teemad olid põnevad ja inimesed soojad.

Siis mingil ajal olin EEÜÜ-st pigem eemal ja siis liitusin taas, kui see Pastoraadis tegutses. Eks tuttavad inimesed kutsusid ja samuti jõudsin selleni, et olin koguduse noortekatest juba välja kasvanud, aga igatsesin ikka osadust, seega EEÜÜ-sse ma sobisin. Samuti toimuvad need õhtud minu töökohaga samas majas, nii et rumal oleks olnud võimalust käest lasta.

2. Miks otsustasite käima hakata just EEÜÜ üritustel, kui tudengite jaoks on Tartus nii palju teisi alternatiivseid ettevõtmisi?

K: Tartus olevatest ettevõtmistest pakkus see just huvi, sest tundsin kristlasena soovi teiste kristlastega kokku saada ja see seltskond sobis hästi.

L: Mul on kuidagi nii kujunenud, et olen oma ülikooliõpingute jooksul kokku puutunud üsna väheste tudengiorganisatsioonidega. Eks mingil ajal olin koguduses nii aktiivne, et selle ja kooli kõrvale palju muud ei mahtunud. EEÜÜ formaat on minu jaoks tasakaalus: olulised ja sügavad teemad, samas mitte kuiv akadeemiline õhkkond, olemas on arutelu, hea seltskond, palveosadus ja muidugi toit.

3. Palun jagage mõni tore mälestus, mis seostub EEÜÜ-ga või EEÜÜ tudengitega.

K: Mäletan, et aastal 2024 aitasin jagada flaiereid EEÜÜ kevadiste Tudengipäevade ürituste kohta. Ilm oli külm ja vihmane ning osalesin intervjuus Pereraadiole. Palju ei saanud midagi rääkida, sest kõne hetkeks polnud veel flaiereid jagama hakatud.

L: Oleme hooaja lõpus kirjutanud üksteise kohta paberile erinevaid positiivseid märksõnu. See on olnud julgustavam ja rõõmustavam, kui ma oleksin arvanud, et meil on nii palju head üksteise kohta öelda.

Ühel EEÜÜ õhtul läks kogu seltskonnale peale nali, et kui tuju on kurb, siis mõtle sellele, et läti keeles kilpkonn on *bruņurupucis*.

Kevadel korraldasime suuremat Tudengipäevade õhtut, kuhu pidi kõnelema tulema Michael Ots Inglismaalt. Olime pikalt oma üritusele juba reklaami teinud ja tema nime välja kuulutanud. Samal hommikul tegin Eliisega õhtusest üritusest intervjuud ja sain teada, et Michael ei saagi tulla – tuleb hoopis Andy. Ma ei teadnud temast midagi, uudis oli šokeeriv (et peakõneleja viimasel hetkel tulla ei saa) ja tundsin kaasa Eliisele. Lõpuks oli meil aga suurepärane õhtu Andyga, nii et lõpp hea, kõik hea.

4. Mida on Jumal teie elus ning hinges läbi EEÜÜ muutnud?

K: Arvan, et tänu EEÜÜ-le olen saanud juurde julgust ning erinevaid võimalusi Jumalat teenida, nt EEÜÜ-s süüa jagades või Belfastis kohalikes ülikoolides kristlikel üliõpilas-üritustel kaasa aidates ning seal osaledes. EEÜÜ-s tundsin end kui “oma”, seal oli mugav jagada oma mõtteid ja tundeid.

L: Ma olen hakanud paremini mõistma, kui erinevad on inimesed ja et see on täiesti normaalne. Samal ajal ei sega see meil ühise eesmärgi nimel tegutsemast. Samuti olen kogenud palvevastuseid ja rahu, kui oleme EEÜÜ-s oma palvesoovide eest palunud. Olen kogenud, et see on üks hea koht, kuhu kolmapäeva õhtul tulla, ja seda ikka oodanud

5. Mis te EEÜÜst oma teele kaasa võtate? Millal te tagasi tulete?

K: Võtan kaasa eluaegsed uued sõbrad ja avatuse proovida uusi võimalusi. Samuti saan sealt kaasa tugevama usu, mille üle olen väga tänulik. Tagasi tulen siis, kui Jumal juhatab, aga mõttes olen alati seal.

L: Võtan kaasa sõbrad-tuttavad, palju teadmisi ja julgema usu. Kui Jumal juhib tagasi, siis tulen. Ehk satun vahel külla ka... PS. Ootan võimalust Zoomi kaudu osaleda.

6. Mida soovite praegustele ja tulevastele EEÜÜ liikmetele?

K: Soovin nii praegustele kui tulevastele EEÜÜ liikmetele julget pealehakkamist, sooje ja hubaseid õhtuid EEÜÜ-s ning teadmist, et neil on alati tugi Jumalas ja kaaskristlastes.

L: Nii palju kui võimalik, osalege EEÜÜ-s, kasutage seda võimalust, sest sellel on tõesti hea mõju! Olge agarad praktilistes tegemistes käed külge lööma ja julgege küsida usuga seotud küsimusi ning avaldada arvamust! Samuti, ühisel palvel on suur mõju, nii et jätkake üksteise eest palvetamist!

**SOOVID, ET MEIE HOOG EI RAUGEKS?
VÕI SOOVID MEILE HOOGU JUURDE ANDA?
Eesti Evangeelsete Üliõpilaste Ühendus
Üldkonto: EE352200001120215897**

OTSIB

TUDENGITÖÖ JUHTI

Tudengitöö juhi peamiseks ülesandeks on tudengitele ja vilistlastele suunatud ürituste planeerimine ja läbi viimine. Tegemist on tööga, mis sisaldab nii hingehoidlikke vestlusi, ürituste korraldamist, vilistlastele suunatud infokirja välja andmist, suhtlust rahvusvahelise katusorganisatsiooniga International Fellowship of Evangelical Students (IFES).

Eeldame, et kuulud mõnda Eesti Kirikute Nõukogusse kuuluva kiriku või koguduste ühenduse liikmeskonda ja oled:

- oikumeenilise ja evangeelse mõtteviisiga
- ise üliõpilane või ülikooli lõpetanud
- ennastjuhtiv ja initsiatiivikas
- hea organiseerija, delegeerija ja meeskonnamängija
- valmis õppima ja võtma osa IFES-i pakutavatest täiendkoolitustest

Pakume:

- paindlikku tööaega ja võimalust töötada Tartus või soovi korral Tallinnas.
- osalist töökoormust kuni 0,5
- palka 0,5 koormuse juures alates 700 eur/bruto.

Kandideerimiseks saada oma CV ja lühike motivatsioonikiri enne 10.08.2025 Maire Latvala'le:

maire@sobraltsobrale.ee

Enne kandideerimist võib küsida ka täpsustavaid küsimusi.

